

FORORD

Man kan hævde meget negativt om tyskerne, udhæve de tragiske aspekter ved deres historie og anholde diverse fejl og mangler i den tyske 'folkesjæl', hvilket vi danskere kun alt for ofte gør, men ingen kommer udenom, at vores nabo mod syd siden den tidlige middelalder har præsteret kultur, ånd og kunst på et niveau som ingen anden nation i Europa, ja, måske i verden. Tænk bare på den tysksprogede filosofi, der tæller så prominente og toneangivende navne som Hannah Arendt, Heidegger, Hegel, Kant, Marx, Nietzsche, Schopenhauer og Wittgenstein, tænkere, der hver på sin måde har efterladt sig dybe spor i den europæiske åndshistorie og domineret udlægningen af det moderne menneskes rådvilde grundsituation. Eller hvad med den tysksprogede litteratur? Også den tæller navne, der for altid vil lyse stærkt på kulturens firmament: Ingeborg Bachmann, Goethe, Kafka, Mann, Musil, Herta Müller, Rilke, Schiller, osv., osv. Læg dertil hele den klassiske musikhistorie fra Bach til Mahler, fra Mozart til Schönberg, fra Wagner til... Og hvad med billedkunsten? Også den liste er endeløs, og jeg kan lige så godt opgive på forhånd at få dem alle med: fra Caspar David Friedrich til Anselm Kiefer. Med andre ord: det er ganske enkelt uden sidestykke, hvad det tyske sprog og den tyske kultur og åndshistorie har frembragt af vidundere gennem de sidste mange århundreder.

Nu kan man med rette hævde, at der er milevidt fra disse finkulturelle frembringelser til den såkaldte populærkulturs ditto, men måske er vejen fra den tysksprogede litteratur, tænkning og musik til metalbandet Rammstein slet ikke så stor, som man skulle tro. Rammstein forekommer mig nemlig at være noget så særegent som en syntese mellem det fin- og populærkulturelle. Deres melodiske ørehængere og vilde sceneshow tangerer indimellem det poppede og storladne, men det skal man ikke lade sig narre af: under den populærkulturelle fernis gemmer sig et musikalsk og tekstuel univers, der trækker på store dele af den ovenfor skitserede tyske åndshistorie, og bandet er derfor en ideel vej ind i og gennem de tysktalende landes kultur. Kvaliteten af Rammsteins kunstneriske virke er ganske enkelt helt i top, og alene sangenes tårnhøje tekstniveau kalder på respekt.

Det er noget af en herkulisk opgave Alexander Hemstedt her har taget på sig, men det betaler sig i den grad at løse billet til rejsen ind i Rammsteins fascinerende univers. Turen vil ikke bare føre dig gennem tyske kulturlandskaber, den vil også føre dig langt ind i selvet, jeget, livet og døden. Gute Reise!

Søren R. Fauth

Aarhus, august 2025